

empler end af noget, der udelukker andre Ting, eller som noget, der absolut skulde nøde Domstolene til at anvende betingede Straffedomme. Paa dette Punkt er jeg enig med den højtærede Minister, men uenig med det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borbjerg) i, at det ikke er rigtigt at tvinge Domstolene til i ethvert Tilfælde af første Gang begaaet Forbrydelse at anvende betingede Straffedomme. Overhovedet er jeg, i det mindste som Forslagsstiller, meget tilbøjelig til at være varsom for ikke at udvide Omraadet for stærkt, til hellere at gaa langsomt, forsøgsvis frem, selv om man saa maa begynde med noget, som ikke er fuldt ud rationelt. Man har saa Lovgivningsmagten til senere at rette paa Instituttet og udvide det, efter at det har vist sig at virke heldigt paa det Omraade, hvor det overhovedet virker.

Jeg maa modsige den højtærede Minister, naar han mener, at Tilfælde, hvor der skal idømmes Bøder, burde ikke være Genstand for betingede Straffedomme. Det synes jeg ikke, den højtærede Minister har Ret i, da det, at man ikke betaler Bøden, jo efter vor Ret medfører en alternativ Fængselstraf, og der synes der mig ganske særligt at være Anvendelse for den betingede Straffedom. Desværre kan jeg heller ikke være enig med den højtærede Minister, naar han troede, at Forslagsstillerne ubetinget havde villet udelukke Straffedomme i private Straffesager. Det har ikke været vor Mening, og jeg har egentlig faaet det Indtryk af den Diskussion, som har været ført her i Salen og andetsteds, at man ikke burde gøre det. Jeg tror nu — det maa jeg tilstaa er min almindelige Opfattelse, — at den private Paatale af Straffesager med det Udfald, at en forholdsvis haard Straf bliver idømt efter en udelukkende, af den private ført og af den private forsvarede Sag uden det offentlige Indgriben egentlig er en Anakronisme. Jeg er ikke Tilhænger af det hele System og har derfor allerhelst villet udelukke disse Straffedomme. Naar den højtærede Minister mener, at § 2 er for lømfældig, idet vi give Ret til, at den ny Straffedom kun, hvor den har en vis Størrelse af Fængsel paa Vand og Brød eller en strengere Straffeart, skal fuldbyrdes, har sikkert den højtærede Minister ikke overset, at det næste Punktum stiller det fakultativt for Domstolene ogsaa uden for dette Tilfælde at lade den ny Straffedom virke.

Over for det ærede Medlem for Holbæk Amts 4de Valgkreds (Krabbe) kan jeg henholde mig til, hvad der er fremsat fra anden Side. De Bemærkninger, der fremkom fra det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Nanke), som jo i det hele var særdeles velvillig over for Forslaget, vare nærmest Detailbemærkninger, der egne sig til Prøvelse i et Udvalg. Med Hensyn til § 5 er jeg enig med den højtærede Minister. Jeg tror, det vil være rigtigt, at den vedkommende, først efter at 3 Aar ere gaaede, kommer til at staa som den Borger, der har fulde borgerlige Rettigheder. Forslagsstillerne have forstaaet Forslaget paa denne Maade, men det vil i øvrigt være et Udvalgs Sag at drøfte det nærmere. Det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds mente, at vi ikke vare gaaede vidt nok ved at begrænse de Tilfælde, hvor den betingede Straffedom kommer til Anvendelse, til Bøder, Fængsel eller legemlig Straf. Jeg tror, at det ærede Medlem har Ret, naar han nævnte Tvangsarbejde, derimod er det mere tvivlsomt, naar han nævnte Strafarbejde. Det kan være Genstand for nærmere Overvejelse. Hvorvidt særlig Eksemplet fra Straffelovens § 177 er heldigt, ved jeg ikke. Jeg tror det ikke. Det forekommer mig, at § 177 ikke er noget kriminelt Forhold, men snarere en sygelig Disposition eller en i højeste Grad hæsliq Demoralisation, hvor Anvendelse af den betingede Straffedom vilde være særlig vanskelig. Men ogsaa dette kan blive Genstand for Overvejelse. Jeg tror ikke, at Forslagsstillerne have gjort sig skyldige i den Lapsus, som det ærede Medlem mente med Hensyn til Udtrykket om den strengere Straffeart i § 2. Men jeg indrømmer, at paa dette Punkt have vi været noget vanskeligt stillede, fordi de Forbilleder, vi have haft for Øje i udenlandsk Straffelovgivning, have andre Straffearter. Særlig har Begrebet Fængsel voldt os Vanskelighed, idet Fængsel i Tyskland og Norge er omtrent det samme som Forbedringshusarbejde og anvendes paa den Maade. Det har været en Fornemmelssag, at Fængsel paa Vand og Brød just vilde være det naturlige Skelnemærke, hvor det var obligatorisk eller fakultativt, om man fuldbyrdede den betingede Straffedom. Med Hensyn til Embedsfortabelse maa jeg sige, at jeg betragter det utvivlsomt som en strengere Straf end Fængsel.

Jeg beder om Undskyldning for disse Bemærkningers aforistiske Form og for, at